

BRASNYÓ ISTVÁN HÁROM VERSE

A DOMBÓI ALTEMPLOM LEJÁRATÁNÁL

Add nekem azt a keresztet,
Karcolj rám boszorkányszögeket,
Mosd meg véres kardodat,
Hadd szakadjon az alkonyat!

Hadd szakadjon az alkonyat,
Önstd ki keserű borodat,
Vesd ki földedből csontomat,
Add ki halotti zsoldomat!

Hadd szakadjon az alkonyat,
Hányd szét 'körben a dombokat,
Ültess sárkányfogakat,
Sötétlő koponyaodvakat!

Ködben elúszó hajfonat,
Égre felfestett gondolat,
Rozsdában alvó diadém,
Körötted minden csupa vér!

Függsz elszakadt idegen,
Elnémult erdőszéleken,
Hálsz kőre megvetett fekhelyen,
Erszénybe rejtett érmeiken.

Add nekem azt az ezüstöt,
Holdba nőtt égi füstöd,
Mosd csak meg véres kardodat,
Hadd szakadjon az alkonyat!

Korokat nyöszörgő dadogás,
Félúton kialudt lobogás,
Mint kibe lelke beszorul,
Dörömböl, mégse szabadul!

Add nekem azt a keresztet,
Karcoldj rám boszokányszögeket,
Most meg véres kardodat,
Hadd szakadjon az alkonyat!

PARASZT KIFAKULT FOTÓJA

Hideg a tél a szvetterben
Zörög az ág a vad szélben
Rászáll az isten madara
Nincs madarász ki megfogja

Borul a szárkúp kalapja
A kutya a havat harapja
Elfut hol visz a barázda
Ugat a jegenyefákra

Így jön az újév a hál'adás
Zuhog sokezer kalapács
Törik a diót a kalácsba
S szénát vetnek a farácsba

Hogyha a szádat kitátod
Szólsz mint az agitátor
Vagy mint a pap a templomba
Selyemmel talpig bevonva

Nem jó a selyem a fagy ellen
megfagy benne a szent szellem
Vagy még inkább a szentlélek
Amiről hiába beszélnek

Fönn hál az a galambdúcban
Lenn a világ fekszik gúzsban
S ha onnan egyszer kiröppen
Elevez a ködökben

Nézel utána csöndben
Az orrod is elcsöppen
És hol lehet a zsebkendő
Meg mit hoz az új esztendő?

Hideg a tél a szvetterben
Zörög az ág a vad szélben
Rászáll az isten madara
Nincs madarász ki megfogja

KRÚDY ÖREGKORA

A frissen meszelt fal,
a nyikorgó ajtó.
Elpattant díványrugó.
A neszek, a harangszó,
a bezárt templomkapu;
a szalmavirág-koszorú.
A csecsebecsék, a régi újság pora,
a sarkon a kiszögellés,
a farkasfogas kalap,
az ezüst csillogása napestig.
Az aranypézn hangja,
kétséges levegő,
a szélzúgás, a fák,
csukott kocsi, zivatarban,
később már, mélyebb hangon, ősz.
Utóbb az állomás, a füst,
a köhögés, valahol belül.
a becsukott naptár,
lakat,
lánc,
az óralánc, még egyre fityegő.
A mellény meg az ing meg a gallér,
a cipő, a felvett meg levetett,
a hó, a sötét, a késve kelő csillag,
a nyomokat vigyázó eb.

A hegyek, a viruló csapás,
hátra leső vad,
a viharlámpa, a sitergő lámpaüveg,
az örökös havazás.
A köd, amely hallgat,
ágreccsenés — ez nagyot szól,
a fül kiveti a vattát,
szivar hamuja lehull, forog.
Huzatos folyosó, körerkély,
hosszú és üres hallgatás,
meglepett galambok, ablakszárnycsattanás.
papír fehérje, frissen meszelt fal.

Akkor a nyikorgó ajtó.
Elpattant díványrugó.
A neszek, a harangszó,
a bezárt templomkapu,
a lakat,
a lánc.
Korbács, farkaszsírban ázó,
a levél, az avar, a szög.
A kampó, hurkolni, megkötni,
meg a felvont szemöldök.
Meg a dél, meg az este,
meg az éjfél, bőrkötés, aranynyomat,
hajnal, nyakkendőlobogás,
kesztyű, megfogható.
Kesztyű, megfoghatatlan,
árnyék, frissen meszelt fal,
meg a nyikorgó ajtó,
s a leszakadt nadrágkapocs.
Utóbb egy állomás, hidegtelelés, halom pizsok,
esőcsatorna, vízszag, klozett,
messzebb sárga vízmosás,
fent felhők, felhők és fellegek.

Zaj, csipkével beszegett,
elhaló hang, álló éjfelek
(bőrkötés, aranynyomat),
hordóhang, pléhhang, fahang,

gyermekmenhely folyosóján kongó könnyű
[léptek.

Szirénák, füttyök, bezárt pince,
bezárt templomkapu,
lakat, lánc,
gyertya, futó fuldoklás, merő lobogás,
tetőkre teregetve fehér vászon.

A fal, a kitárt ajtó,
az ezüst csillogása napestig,
szék, ahogy odébbgyalogol,
verőfényben lábtörlő, küszöb.
Egy lépcső, lefelé vezető,
egy másik: felfelé;
a korlát, a kapaszkodó,
a mellény meg az ing meg a gallér,
a cipő, az óralánc meg a hó,
a hegyek, a viruló csapás,
és sötétig tartó lucskos havazás.